

Röstförklaring vid misstroendeomröstning mot Morgan Johansson

---

Det talade ordet gäller

Herr talman!

Det är Moderaternas bestämda uppfattning att justitieminister Morgan Johansson gång på gång har visat brist på både personlig och professionell lämplighet för det ämbete han snart har haft i åtta år. En statsrådspost som han fått av två statsministrar – först av Stefan Löfven, sedan av Magdalena Andersson.

Detta var vår slutsats redan 2019 – förra gången som Morgan Johansson ställdes inför en misstroendeomröstning i riksdagen - och det är vår slutsats även idag. Vi kommer därför rösta ja till yrkandet om missförtroendeförklaring.

De senaste dagarna har Socialdemokraterna gång på gång visat hur svårt de har att acceptera att en regering ytterst måste ha stöd för sin politik i Sveriges Riksdag, och förtroende för sina ministrar. Magdalena Anderssons regering är historiskt svag. Den bygger på en slags koalition med Miljöpartiet, Vänsterpartiet och Centerpartiet – partier som inte ens kan tala med varandra som vuxna människor. Den regerar på oppositionens budget.

Och den har en justitieminister som misstros av halva riksdagen. Med så små marginaler hade man kunnat förvänta sig att regeringen skulle vinnlägga sig om ett litet mått av ödmjukhet.

Istället uppträder regeringen med den maktens arrogans, som vi som har varit med ett tag, känner igen från den tid då Socialdemokraterna hade egen majoritet. Men det har de alltså inte längre.

Statsministern har de senaste dagarna hävdats att ett misstroende mot en enskild

minister automatiskt betyder att hela regeringen måste avgå. Det stämmer inte. Det finns ingen sådan praxis, tvärtom. Den enda som har hotat med regeringskris är statsministern själv. Inte heller hennes företrädare har agerat på det viset. Det kan rimligen bara tolkas som ett rätt cyniskt försök att skrämja riksdagen att inte använda den grundlagsskyddade möjligheten att utkräva ansvar och rikta ett misstroende mot ett enskilt statsråd.

Herr talman,

Att Morgan Johansson gravt har misslyckats med sin uppgift som högst ansvarig för landets brottsbekämpning är ställt bortom allt rimligt tvivel.

Sedan 2017 har fler än 1 800 skjutningar skett i Sverige. Närmare 250 personer har skjutits ihjäl. Inget annat land i hela Europa kan mäta sig med den dödliga gängkriminaliteten i Sverige, utom möjligen Kroatien.

Den grova kriminaliteten i Sverige har i det närmaste exploderat. År 2020 inträffade fler skjutningar och fler personer sköts ihjäl än någonsin tidigare. 2021 låg inte långt efter. Och det första kvartalet 2022 har varit det blodigaste sedan polisen började föra statistik.

Bara under årets fem första månader har 31 personer skjutits ihjäl. Risken är stor att 2022 kommer att bli ännu ett mörkt år. Om det – Gud förbjude – fortsätter som nu så kommer antalet dödsskjutningar under 2022 ha tredubblats jämfört med 2014, när Morgan Johansson tog över ansvaret.

Vi ser dagligen hur kriminella gäng kopplar grepp om allt större delar av vårt land. Det dödliga skjutvapenvåldet terroriserar inte

Det talade ordet gäller

enbart storstadsområdena, utan även städer som Eskilstuna, Kalmar och Örebro.

Jag kan inte föreställa mig något annat demokratiskt land, där ett sådant facit inte hade fått några konsekvenser alls för den, som bär det yttersta ansvaret. Den grova brottslighet som vi har bevittnat under de senaste åtta åren, hotar inte bara enskilda människor. Utan hotar det svenska samhällskontraktet.

Men istället för att stå upp och ta sitt ansvar, så skyller justitieministern ifrån sig. Oftast på den politiska oppositionen, men nyligen på kommunerna. Mest uppseendeväckande var nog när Johansson i princip påstod att den grova kriminaliteten var socialtjänstens fel. För detta borde han inte bara bli avsatt, han borde be om ursäkt.

Och då är detta bara en liten del i en hel skörd av problematiska uttalanden från Morgan Johanssons sida. Förra veckan prickades Morgan Johansson för sjunde gången i konstitutionsutskottet för att ha lämnat uppgifter som inte är korrekta. Det gör honom till den här regeringens i särklass mest prickade statsråd. Det understryker att det vi prövar här idag alltså inte alls är regeringens kollektiva politiska beslutsfattande, som statsministern har påstått. Utan att det handlar om Morgan Johanssons personliga olämplighet för uppdraget.

Det senaste KU-granskningen handlar om flera missvisande uttalanden, bland annat om antalet avhopp från kriminella gäng i Malmö. Men också om Morgan Johanssons uttalanden om vad Sverige kunde göra för tolkarna i Afghanistan, och om antalet personer som skulle kunna

komma i fråga för att få skydd i Sverige, med stöd av kvotflyktingsystemet.

Det här är allvarligt. För det handlar inte om att missta någon detalj eller glömma en siffra. Utan om att gång på gång lämna felaktig information i politiska syften. Man måste kunna lita på att de uppgifter vi får av ett svenskt statsråd, med ansvar för politikens kanske allra mest avgörande fråga just nu, faktiskt är korrekta.

I normalfallet hade en bråkdel av dessa brister resulterat i att statsrådet hade entledigats från sin post. Inte alls av riksdagen, utan av hans chef - statsministern. Statsminister Magdalena Andersson har tvärtom i hans agerande funnit grund för befordran. Nu verkar Morgan Johansson i sista stund istället räddas av ännu en uppgörelse mellan regeringen och en politisk vilde.

Moderaterna anser att Morgan Johansson saknar förmåga och saknar lämplighet i utövandet av sitt ämbete. Därför bör riksdagen förklara att justitieministern inte längre har riksdagens förtroende.

Tack.